

עמ"ת 18/10/61360 - יהורם אוחזון נגד מדינת ישראל - תביעות ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמ"ת 18-10-61360 אוחזון(עציר) נ' מדינת ישראל
העורר יהורם אוחזון (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ארץ בר צבי
נגד מדינת ישראל - תביעות ירושלים
המשיבה ע"י ב"כ עו"ד עומרית אבני

החלטה

1. בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) החליט ביום ז בחשוון תשע"ט (16.10.18) לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו בגין עבירות התפרצויות לדירה וגנבה בתיק מ"ת 18-09-11578.
2. בית משפט קמא נתן את ההחלטה לאחר קבלת תסجيل, בוחנת עברו הפלילי המכובד של העורר, היעדר חלופת מעצר והסיכון הנש��ף לציבור, שכן כלשון ביהם"ש קמא "עיריה של התפרצויות לדירה מקימה מסוכנות מתוקף פוטנציאלי האלימות הגלום בה בשל החשש של המפגש עם שכני הדירה. כאשר לכך מצטרף רישום פלילי ממשמעותי ביותר. מדובר למי שנש��פת ממנו מסוכנות ברמה לא מבוטלת ואני שותף למסקנת שירות המבחן בהקשר זה" (עמ' 8, שורות 27-25 להחלטה).
3. העורר הוגש על ידי העורר עצמו.
4. בהחלטתי לקבוע את הדיון להיום קבועי כי הסניגוריה הציבורית תמנה לו סניגור.
5. עו"ד ארץ בר צבי שייצג אותו היום, יציג אותו גם בהליך הקרוב, ופורמלית טרם קיבל מינוי מהסניגוריה הציבורית, אך אני מאשר את המינוי כרגע.
6. הסניגור המלמד טען כי מדובר בגנבה של מוצריים שמעידים על היותו עני וזקוק להם כמו קפה וונילים. הוא הטעם מכך שהוא גנב גם כיריים של גז.
7. בכל מקרה, נקודת המוצא לצורך השיקול של מעצר עד לתום ההליכים אינה היקף הגנבה עצמה אלא עצם הפריצה לבית ותחושים בעל הבית כי ביתו הפקר וכי יכול כל אדם להכנס לביתו.
8. רעיון זה של ההגנה על רכוש הפרט, במיחוד בbijt, מופיע במסגרת הסברו של הרב שמשון בן רפאל הירש (המבורג, גרמניה, 1800 - פרנקפורט, גרמניה, 1888), בפירושו על ספר שמות, פרשת משבטים, פרק כא,

פסק דין לדיני הכפל של הגנבות במשפט העברי:

"אם נתבונן במושגי הגנבה והגזילה, וכן בתוכנותם הייחודית של שוררים וכובשים ביחס למושגים האלה, הרי שיתבהיר לנו טעמן של ההלכות האלה. גזל הוא לקיחת דבר בחזקה: 'ונגזול את - החנית מיד המצרי' (ספר שמואל ב, פרק כג, פסוק כא; ועיין: תלמוד בבלי, מסכת Baba Kama, דף עט, עמ' ב). גנבה - היא לקיחת דבר מרשות אחר בהעלמה ובستر. הגזל, שולח ידו אל דבר שעליו שמרתו האישית של בעליו. הגנבה, מוצאת את הדבר כשהוא מוגן על ידי שמירת החוק הכללי. גזל הוא, אפוא, פשע רגיל, הפוגע בזכות הבעלות של הפרט. גנבה היא פשע כפولي: היא פוגעת בזכות הבעלות של הפרט, וגם בשמירת החוק של הכלל. כאשר יצא הפרט מביתו, העמיד את חפציו תחת חסות שמירת החוק של הכלל, והרי שמירת חוק זו - הוא יסוד היסודות של חברות בני המדינה המאוגדים באיגוד משפטى. במקום שבו אין לסמוך על שמירת חוק כליה זו, אין אדם יוכל להעלים את עיניו מכל מטלטלי אפלו לשעה קלה.

לפיכך, משלם הגנבו תשלוםין לנגן, כשיורע ערך החפץ הגנוב, ומוסיף תשלום באותו שיעור עצמו, בעבר שנייאצ את עקרון שמירת החוק הכללית, בפוגעו בו. בהיות הוא עצמו אחד מן הרבים המאוגדים בכלל, כביכול העומד החפץ גם תחת חסותו שלו, ובמקום להגן עליו - ליקחו לעצמו.

משמעותם לכך אין הגנבו מתחייב בקנס אלא על ידי נציגות הכלל, שהוא בית הדין; שכן, הגנבו, כשלעצמו, אין לו תביעת על הקנס מטעם הפשע שבוצע בו. ואם בא הגנבו והרשיע את עצמו, הרי שבכך השיב לממשלה החוק הציבורי את כבודה, והקנס נעשה למיותר".

9. במקורה הספציפי שבפניי, בית משפט קמא התייחס לתסקירות הتفسיר עצמו בוחן (בעמ' 3 למטה) את חולופות המעצר, והתברר כי אף אחד מבני המשפחה של העורר, אין יכולתו לחתת אחריות או לפלח עליו.

10. בדין היום, הצעיר הסניגור כי אחד מילדיו, המשרת בצבא "שבוע שבוע", יהיה ערבי / מפקח. לא היה לו הסבר, מה תהיה מידת הפיוק, בשבועו שבו הבן נמצא בצבא.

11. אני עיר לך כי מדובר באדם שזוקק לעזרה כספית, בעל עבר פלילי קשה, וייתכן כי החברה צריכה לסיע לו על ידי רשות הרוחה.

12. אולם, במסגרת שיקולי המעצר עד לתום ההליכים, יש להגן גם על הציבור, לבסוף יפרוץ כל אדם לדירתו המוגנת, של כל אחד מבני הציבור.

13. לאור האמור לעיל, ומאחר ובית משפט קמא שקל את כל השיקולים הרלבנטיים, לא ראוי מקום להתערבות בהחלטה.

14. סוף דבר: העורר נדחה, והעורר "שאר במעצר עד לתום ההליכים, כפי שקבע בית משפט קמא".

**ניתנה והודעה היום י"ז חשוון תשע"ט, 26/10/2018 במעמד
הנוכחים.**